

Bilag 5.

Udvalgets udkast til lovbestemmelser om forældelse af visse fordringer.

Ellevte kapitel A. affattes således:

„Om forældelse af visse fordringer.

§ 284. Følgende fordringer forældes, når de ikke inden efternævnte tidsfrister gøres gældende ad retlig vej eller, hvis det måtte tilkomme en dispachør at træffe afgørelse vedrørende fordringen, anmeldes for denne:

- 1) for fordring på bjærgeløn: to år fra den dag, da bjærgningen blev afsluttet;
- 2) for fordring på erstatning for skade ved sammenstød eller søulykke som nævnt i § 222: to år fra den dag, da skaden blev voldt;
- 3) for fordring på erstatning efter § 189: to år fra den dag, da passageren gik i land, eller dersom dødsfaldet har fundet sted undervejs, fra den dag, på hvilken passageren skulle have været udskibet; har dødsfaldet fundet sted efter udskibningen, er fristen to år fra dødsdagen, dog senest tre år fra den dag, udskibningen fandt sted;
- 4) for fordring på erstatning efter § 190: to år fra den dag, da rejsegodset blev udskibet, eller hvis det er gået tabt, fra den dag, da udskibningen skulle have fundet sted;
- 5) for fordring på erstatning efter § 191: to år fra den dag, da passageren eller rejsegodset blev udskibet;
- 6) for fordring på erstatning efter § 118 eller for urigtige eller ufuldstændige oplysninger i et konnossement: et år fra den dag, da godset blev udleveret eller skulle have været udleveret;
- 7) for fordring på erstatning for tab som følge af, at gods er udleveret uden forevisning af konnossement eller til en forkert person: et år fra den dag, da godset skulle have været udleveret, eller fra den dag, da det blev udleveret, hvis dette sker på et senere tidspunkt;
- 8) for fordring på bidrag til almindeligt havari eller til omkostninger, som fordeles efter § 136, eller § 216, stk. 2: et år fra dispachens datum;
- 9) for fordring, for hvilken skyldneren er begrænset ansvarlig i henhold til § 234, nr. 5: tre år fra forfaldsdag;
- 10) for fordring på den, der er blevet personlig ansvarlig efter § 246 eller § 253: den for søpanterrettens forældelse fastsatte frist;
- 11) for regreskrav i anledning af fordringer som nævnt i nr. 6 og 7: et år regnet fra den dag, da fordringen blev betalt, eller søgsmål om den blev rejst. Den samme frist gælder for regreskrav i anledning af fordring som nævnt i nr. 2, dog således at ved regres i anledning af krav som følge af personskade regnes fristen for regreskravet først fra den dag, da erstatningskravet blev betalt.

Stk. 2. Forhåndsvedtagelse om, at forældelse ikke skal indtræde eller om en længere forældelsesfrist end i stk. 1 anført, er uforbindende for skyldneren.

Stk. 3. Det afgøres efter loven i det land, hvor sag er anlagt, om forældelsen er afbrudt eller suspenderet. Dog skal fordringer som omtalt i nr. 3, 4 og 5 senest være forældet tre år efter den dag, da udskibningen fandt sted eller skulle have fundet sted.

Stk. 4. I øvrigt kommer de almindelige regler om forældelse af fordringer til anvendelse.“

Bemærkninger til lovudkastet.

Til § 284.

Reglerne om forældelse af visse fordringer blev indsat i søloven ved sølovsændringerne i 1929. Disse bestemmelser har siden den-

gang udgjort et særligt underafsnit i sølovens 11. kap., idet de særlige forældelsesbestemmelser vedrørende søpanteret fandtes i § 283, der, jfr. det den 12. januar 1972 frem-